

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/624/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2313233684
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2313233684.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Renáty Gavalcovej v právnej veci navrhovateľa: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený splnomocnencom: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, proti odporcovi: F. O. nar. XX.XX.XXXX, bytom P. G. č. XX, o zaplatenie 893,70 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 9. júna 2014, č.k. 5C/76/2014-31, t a k t o

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa a o trovách konania rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 497 Obchodného zákonníka, § 3 ods. 1, § 39, § 52 ods. 1, 2, 3 a 4, § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako aj ust. zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, keď na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že odporca uzatvoril s navrhovateľom zmluvu o revolvingovom úvere, v zmysle ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 597,49 eur (vyplatený vo výške 501,53 eur) a ktorý mal splácať po 33,66 eur mesačne po dobu 36 mesiacov a následne mu bola automaticky poskytnutá suma vo výške 281,11 eur. Právny vzťah medzi účastníkmi založený predmetnou zmluvou o úvere je nevyhnutné posudzovať podľa zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Hoci maximálna výška úrokov (ako odplaty za užívanie požičanej finančnej čiastky) pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovanú peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (viď rozhodnutie NS SR sp. zn. 1M Cdo 1/2009). Zmluva o revolvingovom úvere je zmluvou o úvere, ktorá bola uzatvorená v zmysle ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Keďže však odporca uzavrel predmetnú zmluvu ako spotrebiteľ (§ 52 ods. 4 OZ), na daný právny vzťah sa vzťahujú ustanovenia zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa (zákona NR SR č. 250/2007 Z. z.), ktorý v § 3 ods. 3 ustanovuje, že každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred nepriateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/

EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Podľa § 4 ods. 8 zák. č. 250/2007 Z.z., navrhovateľ nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so zžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Ustanovenie § 53 OZ sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa, a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V zmysle zmluvy výška ročného úroku z úveru predstavovala podľa zmluvy 68,89 % ročne, pričom z internetovej stránky NBS boli priemerné úrokové miery z úverov od 1 do 5 rokov v r. 2009 15,47%. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. Súd považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami a ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyseľnosť, rozrušenie, prípadne slabomyseľnosť. Aj pri nedbanlivosti veriteľa ide o vykorisťovanie spotrebiteľa a v takomto prípade je úverová zmluva v časti odplaty neplatná. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009). Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o úvere v časti odplaty pre rozpor s dobrými mravmi, pri ktorej bola dohodnutá výška úrokov 68,89 % a v prípade revolvingu 67,18 % ročne za absolútne neplatnú, vzhľadom k tomu, že podstatným spôsobom prevyšovali úroky, ktoré boli poskytované v čase uzavretia zmluvy peňažnými ústavmi. Súd ďalej uviedol, že podľa § 4 ods. 2 písm. i) zák. č. 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. I keď zmluva obsahuje počet splátok a splatnosť splátok, zmluva musí obsahovať aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, teda s rozčlenením jednotlivých čiastok, nestačí teda uviesť len celkovú výšku splátok. Predložená zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 11.12.2009 takýto konkrétny splátkový kalendár neobsahovala. Takáto informácia je pritom významná pre spotrebiteľa, najmä pokiaľ ide o jeho možnosť zhodnotiť na základe predloženého splátkového kalendára ekonomickosť poskytnutého úveru, posúdenie, či požadovaný úrok za úver je pre neho výhodný, prijateľný, resp. aby spotrebiteľ bol schopný posúdiť celkovú výšku odplaty požadovanej navrhovateľom za poskytnutý úver. Nakoľko z predložených listinných dokladov vyplýva, že zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 11.12.2009 presnú výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov neobsahovala, je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, teda len v hodnote poskytnutej sumy. V ďalšom súd poukazuje i na to, že zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje ani konečnú splatnosť úveru a to podľa ust. § 4 ods. 2 písm. g) zák. č. 258/2001 Z.z., keď tu platí to isté, čo

súd konštatoval už vyššie. Nakoľko odporca ako spotrebiteľ nemal k dispozícii splátkový kalendár, ktorý by mu prehľadne a jasne označoval jednotlivé splátky, to je ich splatnosť, výšku, z čoho pozostávajú, teda výšku úrokov a poplatkov a ani konečnú splatnosť, preto súd je toho názoru, že nebola splnená náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. i) a g) zák. č. 258/2001 Z.z. Nakoľko v zmluve (ktorá podľa zmluvných dojednaní v čl. 2 nadobúda platnosť a účinnosť dňom podpisu dlžníka, spoludlžníka a veriteľa - teda v tomto prípade 11.12.2009) nebola splnená základná náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. i) a g) zák. č. 258/2001 Z.z., podľa ktorých zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, teda rozčlenením jednotlivých čiastok, nie len výšku splátok, ako aj konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov podľa § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z.. Súd mal preukázané, že odporca uhradil navrhovateľovi 1.073,90 eur. Nakoľko vzhľadom na už vyššie uvedené súd považuje úver za bezúročný a bez poplatkov (pre absenciu základných náležitostí zmluvy v zmysle § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z., ale aj z dôvodu neplatnosti odplaty) a vzhľadom k tomu, že odporca zaplatil na úvere, ktorý mu bol poskytnutý sumu 1.073,90 eur, súd zohľadňoval rozdiel medzi tým, čo odporca skutočne dostal (501,53 eur + 281,11 eur = 782,64 eur) a čo vrátil (1.073,90 eur), keď je zjavné, že navrhovateľovi zaplatil viac, ako mal a preto súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol. K dohode o poskytnutí služby uzatvorenej podľa ust. § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka z dôvodu možnosti odkladu troch splátok súd ešte udáva, že ide o formulárovú zmluvu, ktorej podmienky opäť neboli individuálne dojednané a súd je toho názoru, že spotrebiteľ túto podpísal v rozrušení, pričom navrhovateľ využil a zneužil svoje postavenie, ľahkomyselnosť, rozrušenie, prípadne slabomyselnosť spotrebiteľa. Výška odplaty (95,96 eur v prípade úveru a v prípade revolvingu 58,16 eur), o ktorú mala byť započítaním odporcovi vyplatená nižšia suma (501,53 eur a pri revolvingu 281,11 eur), ako bola dojednaná v zmluve (597,49 eur), síce bola dopísaná ručne, v konečnom dôsledku však nie je zrejmé, akým spôsobom bola uvedená odplata vyčíslená. Jej výška sa však opäť súdu javí ako výška, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi, pokiaľ jej výška dosahuje skoro trojnásobok mesačnej splátky, keď výška mesačnej splátky bola 33,66 eur a to najmä s prihliadnutím na odklad troch splátok. Preto opäť súd poukazuje na to, že takéto dojednanie odplaty je v rozpore s ust. § 3 ods.1 OZ a v zmysle ust. § 39 OZ je neplatné. Tu súd poukázal aj na rozhodnutie KS v Prešove pod č.k. 20Co 12/2012 zo dňa 16.10.2012, kde vyslovil, „ Úver je odplatný právny úkon. Ekonomickým cieľom finančného úveru (causa) je poskytnutie peňažných prostriedkov spravidla za odplatu (úroky) na určitú dobu za účelom ich ekonomického využitia podľa predstavy dlžníka alebo aj na dohodnutý účel. Ak ide o zmluvnú odmenu, potom odmena, resp. odplata za úver v rozsahu 85% resp. 88% zjavne vybočuje z rámca akéhokoľvek úverovania, ktoré by bolo akceptovateľné z hľadiska dobrých mravov a nie je dôvod na iné, ako úžerné označenie takýchto úrokov (porov. Rozhodnutie NS SR 5Cdo 26/11 o neplatnosti 48% úrokov pre rozpor s dobrými mravmi. Hmotnoprávny základ pre takýto záver dáva ustanovenie § 39 OZ“. Preto súd považoval už aj z vyššie uvedených dôvodov pri výške úveru poskytnutej odporcovi v sume 501,53 eur ako sume vyplatenej a v prípade revolvingu v sume 281,11 eur. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., keď odporca ako procesne úspešný účastník má právo na náhradu trov konania, avšak nakoľko si žiadne neuplatnil a zo spisu mu žiadne nevyplývajú, súd o trovách konania rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a jeho návrhu vyhovieť, alternatívne napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uviedol, že záver súdu o neplatnosti zmluvy v časti dojednaní odplaty je v rozpore s platnou právnou úpravou, pričom proti rozsudku namietal nielen jeho nezákonnosť, ale i predčasnosť rozhodnutia a súčasne aj jeho nepreskúmateľnosť. Poukázal na to, že výška odplaty za požičanie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola ku dňu uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere - 11.12.2009 upravená osobitnými ustanoveniami (§ 53 ods. 6 OZ a § 3 ods. 10 a 11 zák. č. 258/2001 Z.z.). Ustanovenie § 39 OZ má v otázke výšky odplaty povahu lex generalis, kým jeho ustanovenie § 53 ods. 6 a ust. zák. č. 258/2001 Z.z. majú právnu povahu lex specialis. Aplikácia právneho inštitútu „dobré mravy“ neprichádza do úvahy, keďže ust. § 3 ods. 10 a 11 Zákona o spotrebiteľských úveroch má povahu lex specialis k ustanoveniam Občianskeho zákonníka. Maximálna výška odplaty za rovnaký spotrebiteľský úver, ako bol poskytnutý na základe zmluvy o revolvingovom úvere, bola 77,76% a je teda nesporné, že výška odplaty dohodnutá v zmluve neprevyšuje túto maximálnu odplatu. Súčasne namietol aj dôvodnosť záverov súdu, kedy by úver poskytnutý na základe zmluvy mal byť považovaný za bezúročný a bez poplatkov. Poukázal na to, že údaje o konečnej splatnosti úveru je uvedený v oznámení veriteľa, kde sa uvádza dátum splatnosti poslednej splátky. Uviedol, že zákonná úprava nevyžaduje, aby jednotlivé zákonom predpísané náležitosti boli aj presne

označené (v tomto prípade konečná splatnosť úveru), ale vyžaduje, aby daný údaj bol v zmluve uvedený z materiálneho hľadiska. Zmluva uzavretá medzi účastníkmi obsahuje výšku splátky, termín jej splatnosti, ako aj počet splátok.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O.s.p.), postupom bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, pretože rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 5C/76/2014 je zaplatenie 893,70 eur s príslušenstvom.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bol návrh navrhovateľa zamietnutý a odporcovi nebola priznaná náhrada trov konania.

Odvolateľ odvolanie odôvodnil tým, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolací dôvod v zmysle ustanovenia § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. je daný, ak výsledok hodnotenia dôkazov súdom prvého stupňa nezodpovedá postupu vyplývajúceho z ustanovenia § 132 O.s.p., pretože súd zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo súd nezohľadnil rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané a vyšli počas konania najavo, alebo v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo vyšli najavo inak, z hľadiska ich závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti a vierohodnosti je logický rozpor, alebo ktoré odporujú ustanoveniam § 122 až § 135 O.s.p.. Odvolací dôvod v zmysle § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. je daný, ak súd prvého stupňa posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo právnu normu síce správne určenú, nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj celého spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na vyhlásenie rozsudku na základe vykonaných dôkazov, dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvého stupňa obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku, pričom v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Keďže sa odvolací súd stotožňuje nielen s výrokom, ale aj s odôvodnením napadnutej časti rozsudku, na zdôraznenie jeho správnosti v súlade s ust. § 219 ods. 2 O.s.p. ho len dopĺňa reagovaním na odvolanie navrhovateľa. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s právnym názorom súdu prvého stupňa, že návrh navrhovateľa v zamietajúcej časti nie je dôvodný. Odvolací súd nezistil, aby prvostupňový súd porušil zásady vyplývajúce z ust. § 132 v súvislosti s hodnotením dôkazov. Skutkové zistenia správne subsumoval pod aplikované právne predpisy a daný právny vzťah správne posúdil ako nárok navrhovateľa na zaplatenie žalovanej istiny titulom uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Z obsahu zmluvy a obchodných podmienok vyplýva, že text zmluvy bol vopred pripravený právnym predchodcom navrhovateľa ako dodávateľom. On určil, čo všetko v zmluve bude uvedené, v akom znení, a to aj čo sa týka obchodných podmienok. Obchodné podmienky sú vypracované pre vopred bližšie neurčeného dlžníka - spotrebiteľa. Spotrebiteľ, teda ani odporca sa na ich príprave nepodieľal a ani by nemohol docieľiť nejakú zásadnejšiu zmenu vopred pripravených podmienok. Navrhovateľ nepreukázal, že by obchodné podmienky zmluvy boli odporcom individuálne vyjednané, a preto

obchodné podmienky zmluvy nie je možné považovať za individuálne dojednané, ako to vyplýva zo Zák. o ochrane spotrebiteľa a tiež zákonných ustanovení Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že všeobecné zmluvné podmienky majú obsahovať len skutočnosti technického, spresňujúceho, resp. vysvetľujúceho charakteru, nemôžu však obsahovať podstatné náležitosti zmluvy, ktorou je aj dojednanie úroku za poskytnutý úver.

Podľa § 4 ods. 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa ods. 2 písm. a/, b/, d/ až j/, k/ a l/ poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pri riadení sa zhora citovanými ustanoveniami Zákona o spotrebiteľských úveroch, zákon potom v prípade vecných výhrad odvolateľa voči posúdeniu veci súdom prvého stupňa za správny treba považovať najmä ten záver vyplývajúci z odôvodnenia napadnutého rozsudku, podľa ktorého údaje obsiahnuté v tzv. formulárovej zmluve účastníkov z 08.12.2009 nezodpovedali požiadavkám kladeným na zmluvu o spotrebiteľskom úvere práve v rámci takýchto ustanovení Zákona o spotrebiteľských úveroch zákon. Ak totiž zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; treba mať za to, že takéto náležitosti sú obligatórnymi (povinnými), s následkom v podobe považovania poskytnutého úveru za úver bezúročný a bez poplatkov (v prípade absencie uvedených náležitostí). Nemôže tak byť žiadnej pochybnosti o tom, že povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzavretia zmluvy z prejednávanej veci bolo tiež uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva potom zodpovedá len taký výklad ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch zákon, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným iným poplatkom. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie výšky splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (u každej takejto čiastkovej položky), čo je navzdory odchylnosti takejto (úpravy úročenia spotrebiteľských úverov od úročenia úverov všeobecne) práve dôkazom zvýšenej pozornosti venovanej ochrane spotrebiteľa (ktorý by takto nemal byť pri rozhodovaní sa, či zmluvu uzavrie, zavádzaný ani problematickým údajom o úrokoch, z ktorého nebude schopný vyvodiť, aké bude skutočné navýšenie sumy reálne mu poskytnutej a teda i celková cena, za ktorú si požičiava a ktorú takto bude povinný veriteľovi vrátiť). Čo sa týka údajov o konečnej splatnosti úveru, v danom prípade správne súd prvého stupňa dospel k záveru, že tento údaj zmluva neobsahuje, pretože na vyjadrenie konečnej splatnosti úveru tak ako to uvádza navrhovateľ nepostačuje uvedenie „výšky splátok, počet splátok a termíny splátok“, pretože zákon pod týmto údajom vyžaduje presné určenie konečnej splatnosti úveru, z ktorého má jednoznačne vyplývať, ktorým dňom, mesiacom a rokom nastane konečná splatnosť úveru.

Na základe uvedeného preto správne súd prvého stupňa dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá účastníkmi konania dňa 24.10.2008 neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a to z dôvodu absencie týchto údajov v samotnej zmluve o spotrebiteľskom úvere podpísanej oboma účastníkmi zmluvného vzťahu, tak ako to vyžaduje ust. § 4 ods.2 Zák. o spotrebiteľských úveroch, a preto je možné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a v odvolacom konaní úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože tento návrh na jej náhradu nepodal.

Senát krajského súdu rozsudok prijal pomerom hlasov 3 : 0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.